

Maisted (FP):

Jeg er helt enig med hr. Enggaard om, at vi roligt kan stryge den paragraf i det lovfor-
slag. Den er helt overflødig.

Men det, der får mig herop, er hr. Poul H. Møllers ræsonnement, der går ud på, at når nu andelen af olieselskabernes indkøb er faldet fra 80 pct. til 40 pct., så er det skam en glimrende idé at have statshandel. Man skulle på den baggrund tro, at priserne var faldet; man skulle tro, at forbrugerne skulle betale lavere priser, og man skulle tro, at olieselskaberne havde tjent færre penge. Tværtimod er der sket lige det modsatte. Forbrugerne har måttet betale stigende priser, råolien er steget i pris, og olieselskaberne har indtjent betydelig større beløb, end de nogen sinde før har gjort. Der er altså intet, der tyder på, at staternes indblanding i råoliehandelen skulle være et argument for, at man indførte D.O.N.G. i Danmark, tværtimod.

Lone Dybkjær (RV):

Det er sådan set specielt til hr. Mølgaard, som man kunne ønske at spørge om, hvad han egentlig har imod mus. De kan da være udmærkede i visse sammenhænge. Under alle omstændigheder synes jeg da, det er udmærket, at bjerget ikke barsler med en elefant, altså et stort og kompliceret lovfor-
slag.

Lovforslaget er selvfølgelig meget enkelt, og det er da også udmærket, hvis folketinget ind imellem gennemfører nogle enkle lovfor-
slag.

Jeg skal være den første til at sige, at have man fundet den formel dengang under debatten i foråret 1980, ja, så kan det da godt være, at man kunne have nået frem til dette resultat på en anden facon og kunne have indbygget det i den allerede eksisterende lovgivning. Det skal jeg ikke afvise, men nu har man altså fundet denne formel, og om det kommer på den ene eller på den anden måde, gør vel ikke så meget.

Det, der er afgørende for os, er, at man får de årlige diskussioner omkring den statslige oliehandel, fordi vi mener, det er vigtigt, at vi skal have en slags indseende med – og, om man vil, kontrol med – den udvikling, der foregår. Det kan man altså ikke få ved at stå og råbe i et hjørne og så kritisere, hvad der i øvrigt sker. Det kan man kun få ved, at man går ind i de diskussioner og ser, om der

er et flertal for, at man foretager enten en udvidelse eller en indskrænkning af den statslige virksomhed.

Som sagt mener vi, at det er nyttigt, at man ikke på nuværende tidspunkt sætter rigoristiske grænser op. Der er ingen af os, der ved, hvordan situationen ser ud i løbet af et års tid eller to på dette felt.

Jeg skal til energiministeren sige, at jeg er selvfølgelig tilfreds med, at han ikke definitivt lukker døre, men stadig væk kan man jo ikke sige, det just er et tilsagn om, at der vil komme en lovgivning omkring D.O.N.G. Med alle de udsagn, der har været, og jeg synes også med de erfaringer, man har fået efter besøget på Statoil i Norge, vil jeg atter opfordre ministeren til endnu mere positivt at overveje dette spørgsmål.

Poul H. Møller (KrF):

Blot til hr. Maisteds bemærkninger. Når jeg nævnede, at stadig flere og flere lande går over til direkte statshandel med de olieproducerende lande, så er det ikke, fordi jeg regner med, at olien er billigere at købe ad den vej. Man gør det naturligvis, fordi man på længere sigt regner med, at det både forsyningsmæssigt og også økonomisk vil kunne være af betydning for landene at gå over til den direkte handel. I bemærkningerne står der bl. a., at for de første 6 råolielaster, vi har fået hjem på den kontrakt, vi har tegnet med Saudi-Arabien, ville den samme olie have været 127 mill. kr. dyrere, såfremt den var indkøbt på spotmarkedet for råolie i den arabiske golf. Jeg ved godt, det er et spotmarked, hvor priserne ligger højere, men så vidt mig bekendt er det også de multinationale selskaber, der leverer den olie, der handles på spotmarkedet, og oprindelsen til hele oliekrisen var vel egentlig den, at de multinationale selskaber havde beregnet sig lidt vel rigelige fortjenester på olien og derved presset oliepriserne op til et niveau, hvor de faktisk ikke hørte hjemme.

Mølgaard (DR):

Jeg skal egentlig ikke blande mig i den diskussion, der foregik i sidste ombæring vedrørende fortrolighed i udvalgene, men dog sige, at jeg var enig i de første bemærkninger fra hr. Enggaards side vedrørende problemet med at blive gidsler. Det er jo et